

BAGOLY

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS:
 LOVASSY ANDOR.
 SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:
 NAGYVÁRAD, URI-UTCZA 5. SZÁM.
 LANG JÓZSEF KÖNYVNYOMDÁJA.

Megjelenik vasárnaponként.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre	-----	8	irt.
Fel évre	-----	4	>
Negyedévre	-----	2	>

Egyes szám ára 16 kr.

L O C S - P O C S .

És az eső, nagy a sár,
Hej beh czudar idő jár.
Na ez osztán furcsa tél,
Nem fű észak felől szél.
Nincsen most hó, nincsen jég,
Csak beborult, ködös ég
Sötét felleg megcsordul,
A világ is felfordul,
Ördög vigye nem nagy kár!
Ugy is elég régi már.

BAGOLY.

NAGY IDŐK, NAGY EMBEREK!

M A R K O V I T S K Á L M Á N .

Mottó: Van minden, mint Árpádon.

Fiatal leányoktól; családias jellegű mamáktól kapunk felszólítást, hogy miért nem hozunk már valami házasulandó embert?

Igazsága van a mamáknak is, meg a leányoknak is; mit érdeklí a hölgyeket az a sok hervadt családapa, kiknek egyedüli öröme a bölcső rengetés.

Sokkal jobban izgalomba hozza az olvasó közönséget egy szabad szívű legény, egy daliás levante.

Bemutatjuk tehát a tenkei választó kerület diszét, virágát *Markovits* Kálmánt.

Legendákat beszélnek erről az emberről; hihetlenebbnél hihetlenebb hírek szálingóznak róla.

Azt mondják, hogy a titkos örménygyűlés őt szemelte ki nagy *Armenia* fejedelméül; szemtanuk állítják, hogy az árpádi nagy erdőben van elrejtve az örmény korona, temérdek keleti gyöngy és hadi felszereléssel együtt.

Hát a mi azt illeti *Markovits* Kálmán higgadt, előkelő modoru uri ember, a szavakat olyan lassan, megforgatva ejti ki a szájából, mint a Clayton-féle gép sortir-rostája a buza szemeket; de azért az egész örmény fejedelemség mese és legenda.

Az árpádi kastélyban nem forralnak ilyen nihilista terveket; a birodalom ura csak a fáczánjainak, meg a nyuljainak él és hogy egyáltalában nem vágyik semmiféle külföldi trónra onnan is látszik, hogy még eddig nem gondoskodott trónörököséről.

A gonosz nyelvek ráfogták, hogy ezt is családi ambícióból tette; mert azt akarta, hogy megaranyozva legyen a nemesi czimer és ne forgácsolódjék szét a familia vagyona.

Allítólag sorsot huzott bátyjával, a derék *Markovits* Antallal, hogy melyik ág virágozzék ki, a vörös-e, vagy a fekete?

Antal ur huzta a fehérgolyót, *Kálmán* maradt pártában.

Nem igen átkozta egyik sem a sorsát; mert *Markovits* Antal boldog családi életet él; *Markovits* Kálmán pedig kikerülte a papucsot.

Hej pedig beh sok leány nyujtotta felé a száját, különösen huszár korában.

Takaros egy legény is volt ő, mig képviselő nem lett; de bizony azóta meglátszik rajta a honatyaság és poczakosodik.

Tenkén léptették fel ezelőtt öt esztendővel; a program beszéde tiz sorból állott, de ő ezt a tiz sort is három óra hosszáig mondta el, olyan mágonddal ejtette ki a szavakat.

Most azonban nem akart fellépni; mert a tenkeieknek királyitáblát ígért és nem tudta beváltani a szavait, pedig ő rajta volt a dolgon.

Benső, jó barátságot kötött minden miniszterrel *Szilágyi* Dezsőnek küldte fel a fáczánokat; *Jozipovits* Imrével elhitette, hogy igazi «ics» valódi horvát *Markovics*; *Wekerlét* magyar muskutály dohánnyal kenyeretzte le; *Csáky* Albin grófnak — mint aféle földi embernek — krumpli czukorral kedveskedett; báró *Fejérvárynak* huszár-ruhában mutatta be magát, *Barossnak* potya slippert ígért az árpádi erdőből, szóval a kegyelmes urak nagyon megszerették *Árpád* ivadékát.

Egyszer azután meghivta *Markovits* Kálmán az egész miniszteriumot vadászatra.

Disz szánakat, francia pezsgőt, illatos bock-szivarokat hozatott; a nyulak püspökfalatjára csörgőt kötött; a fáczánok farkát nemzeti szín pántlikába fonatta be; Szamosujvárról hozatta az egyenruhás hajtókát, *Armeniából* a szakácsot. Főzték a «hurut levest» kavarták az «angazsabut» és várták az előkelő vendégeket.

De bizony azok nem érkeztek meg, mert *Szapáry Gyula* gróf megharagudott, hogy ő nem volt meghiva és kijelentette, hogy ha a többiek elmennek földhöz vágja a tárczáját.

Hiába beszéltek neki miniszter társai, hogy tévedés lehet a dologban; mert *Markovits* jó pecsovcics, hű mameluk, hasztalan kapacitálták a miniszterelnököt nem tágitott az; végre egyhangulag elhatározták, hogy senkisé meg *Árpádra*!

Markovits Kálmán várta a kedves vendégeket; a szamosujvári hajtók «díszörményben» ott dideregtek a vadaskertben; a szakács ott óbégatott a konyhában, hogy kozmás lett az angazsabu.

Végre is dühbe jött a csendes házigazda és meghitta vadászatra a választóit.

Az aranyos disz-szankába beleült *Pálinkásy* Imre, meg győri *Szabó* József bátyánk, az ezüstös muszka szánra felkuperodott *Korom* József a gyantai és ifju *Bika* János az ökrösi jegyző; a kozmás angazsabut és a hurut levest megette a tulikai kántorral együtt a görbedi rektor; a drága bock-szivarokat elszitták az

Markovits Kálmán.

örmény hajtók s olyan dinom dánom lett Árpádon,
 hogy még a libák is francia pezsgőt ittak.

Tehát hogyné választanak meg *Markovits* Kálmánt
 képviselőnek; mikor *Nadányi* Jenőnek, az ellenfele-
 nek, még pinczéje sincs, nemhogy pezsgője volna.

Örmény észjárása van a tenkei képviselőnek, tudja
 miért adja a fejedelmi dinum dánumokat; dehát azért
 ő rajta is kifogtak az angolok.

Igen bizony, az angolok. Furcsa história volt az,
 tessék csak meghallgatni.

Néhány évvel ezelőtt beállított hozzá három sima
 képű ur. Ömlött belőlük a rumillat.

Markovits le akarta ültetni őket a székre, de biz
 azok a földre csücsültek.

Különcz emberek voltak azok.

Az egyik végre megszólalt és azt mondja, hogy ők
 három fát választottak ki az árpádi «*Szép erdőből*»
 és megvették; mennyi az ára?

Kálmán ur látta, hogy szorult emberekkel van dolga
 és így felelt: az a három darab fa három darab
 százás.

A legkövérébb angol szó nélkül kivette a pénzt,
 megkötötték a szerződést, levágták és elvitették a há-
 rom gyönyörű tölgyfát. Mikor bucsuzásra került a sor
 így szólt az angol: Sire! Ön azt hiszi, hogy minket
 huzott be, pedig mi huztuk be önt; mert összejártuk
 mi keletet, nyugatot, Görögországot, Skandináviát, de
 ilyen árbochnak való három szál tölgyfát nem talál-
 tunk sehol, mint itt és ha három darab ezres lett
 volna az ára, akkor is megvettük volna.

Markovits csak a homlokát dörzsölte, de azért
 megvigasztalódott s büszke volt reá, hogy az Oczeánon
 uszó legnagyobb gályának a »*Leviathán*»-nak árbocza
 az árpádi «*Szép erdő*»-ből került ki. Hej sok fa-
 villát is kifaragtak már azokból a faágakból, melyek
 a «*Gyepes*»-be hajladoznak: büszkén is írja oda
Markovits Kálmán a neve alá, hogy: *villagyáros*.

Nem is szükölködik ő semmibe és nem hiába mond-
 ják, hogy: van minden, mint Árpádon.

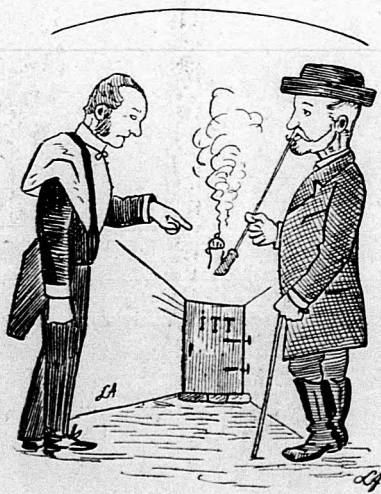
Igaz, hogy van minden, csak egy nincsen azon az
 árva kastélyon, nincsen gólyafészek. *Izé.*

I T T.

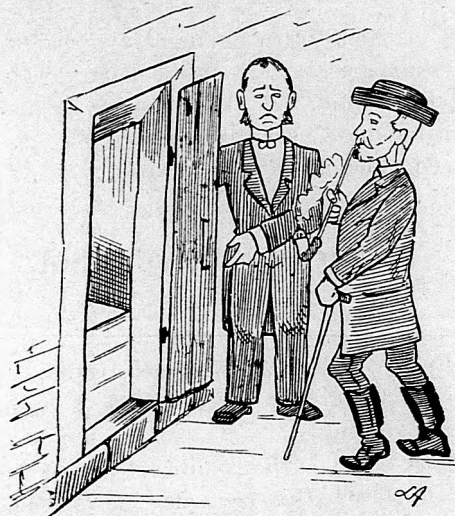
— Ó kurucz ballada. —

Zúg, morajzik a «*Zöldfának*»
 Nagy terme és gangja,
 Recseg, ropog vén *Csanády*
 Öblös, érczes hangja.
 Átkot szór az öreg kurucz
 Mameluk *Tiszára*;
 Düttől fénylik pityke szeme
 És a csizmaszára.
 A párthivek száját tátva
 Néznek reá éhen;
 Üres hassal, de telt szívvél,
 Zugják neki: éljen!

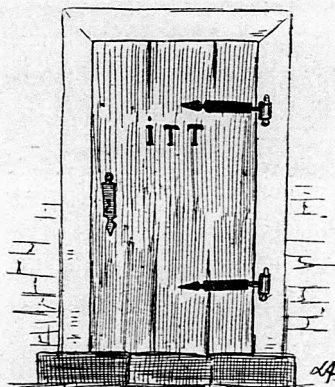
Jó *Csanády* nagy nehezen
 Végzi a beszédet
 És kirugja maga alól
 A szónoki széket.
 De utánna *Bay Lajos*
 Teszi be a *blattot*,
 S mint aféle nagy «*patriot*»,
 Kézze, lábba kapkod.
 Minden szava *ütő kártya*,
 Minden szava *sláger*,
 Mellét feszíti az érzés
 És a hőzentráger.
 Elmondja, hogy új elnök kell
 A független pártnak;
 Mert zimankós zivatarok,
 Gyilkos idők járnak,
 Minden igaz negyvennyolczas
 Szive s füle meleg,
 Minden honfit gyötörnek most
 A szélbali szelek,
 Úgy van; igaz, mormogja rá,
 Mint a sebzett medve,
 A jó *Serényi* Ágoston,
 Kinek nincs jó kedve.
 Új elnök kell, a ki tegyen,
 Alkosson és hasson,
 Ne feküdjék a fölére,
 Ne feküdjék hason.
 Ezt meghallván *Mogyorósi*
Paksy Gusztáv nyomban,
 Kiugrik és «*nemes*» szive
 A dicsvágytól dobban.
 Tudja, érzi, hogy őt teszik
 Az elnöki székre
 S a hizelgő szót hallgatni
 Tiltja szerénysége
 Kibillen hát nagy hirtelen
 A sötét folyosóra
 S eképen szól: pszt, kellnyer ur!
 Jöjjön csak egy szóra.

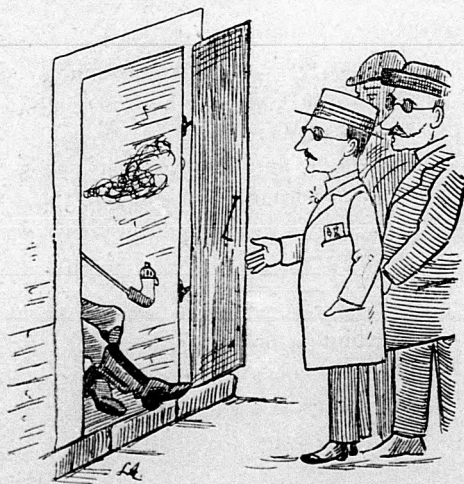
Ni, barátom, mutasson egy
«Félreeső helyet»;
A főpinczér oda mutat:
Menjen arra beljebb.

Paksy Gusztáv döcög, biczeg,
Lecsücsül a trónra
És utána becsukódik
A szoba ajtója

A teremben megered a szónoklatok árja,
Paksy Gusztáv elvtársait illendően várja:
A küldöttség jön s kérdezik.
Hova bujt az elnök?
Ajtó nyílik és a szónok
Egy beszédet elnyög.

Paksy Gusztáv elpirulva
Válaszol szerényen,
Majd felugrik s honfi keblét
Kivágja kevélyen.
Vállaikra emelik fel;
Viszik a terembe
S az új elnök, nemes *Paksy*,
Széttelki merengve.

Lelkesedve dikciózik,
Köhög, csuklik, trüszköl
És pipáját hátra nyujtva,
Közbe közbe füstöl.
Elvész a hon — így kiált fel —
A nemzetnek vége;
Kiszárad és szomjtól hervad
Minden honfi gége.
Ritkán kerül a kezünkbe
Egy pár osztrák bankó
S nekünk nem jut egyéb, csupán
Koldusbot és mankó.
Ősi földünk pusztulását,
Ki nem látja vaksi!
Igy szól, leül s a nép zúgja:
Éljen soká *Paksy*.

ÚJDONSÁGOK.

Személyi hir. *Etsedy* Albert koszorus költőnk sorsolási körútra indult a Katonavárosra.

A színügyi bizottság a nyári szinkör ügyében ülést tartott. Jelen voltak *Hoványi* Géza, *Hoványi* Ferencz, és *Hoványi* Gyula. A bizottság elhatározta, hogy az állandó színházat a serház sikátorban, közös erővel felépítik.

Tisza Kálmánnál. A Nagyváradról felrándult küldöttség majd mindenik tagját megszólította a Generális. *Müller* Salamontól azt kérdezte, hogy szokott-e járni *Ruszhoz*; dr. *Gyémánt* Jenőhöz pedig azt a kérdést intézte, hogy van-e már aranyos felesége. *Hillingert* biztatta, hogy tartson vagy lakdalmat, vagy keresztelőt és mérjen jobb bort.

Jótekonyság. *Zsugory* János földbirtokos húsz ezüst krajczárt ajándékozott az *Erzsébet* árvaháznak.

KORTES VILÁG.

— Ékesen szóló *Mustos Isván*y politikai nézetei. —

A kesely lovamat bántotta a nemzeti felháborodás, a fakócsikónak meg a látköri nézete hibázott meg engem pedégtelen a borbéli zavar gyötört.

De azír nógatott a honszerelem, meg a szomjuhozás.

Neki is indultam a viczénalis, helyi értékű vasuton a kerületi nemzetnek.

Három órai gőzös szuszogás után leszáltam az illetékes község vasuti állomásánál és bévonultam a fő vendég-fogadóba, az ugynevezett «Potyá»-ba.

Ki is parancsoltam a járuléki követelésemet a maga módja szerint a jelelt ur kontójára; mivel hogy az ú zsebében rejlik az elégtétel.

Mán színig vaut bennem a vértus; mikor belip Sunyi *Pisze* Miska a tőrül mecczett komám, oszt aszt mongya, hogy minek fordítottam meg az köpönyeget?

Rásomolyogtam a czimborára oszt aszt feleltem, hogy csak a bundát fordítottam én meg nem az köpönyeget.

Erre *Miska* dühbe fordul, oszt aszt mongya, hogy hitvány szilbali vagyok.

— Mán hogy én? — mondok neki keserüen.

— Igen, kend, zúgja vissza Sunyi *Pisze*.

— Dehát mir?

— Hát csak azír!

— Dehát mir azír?

Hát, mer hogy a negyvennyóczas párt csinálta az *ostlupeziót*.

Csináltuk hát, vágok vissza neki, mert róf számra árujják a bódba.

Erre a fejezetemre koppintott *Miska*; én bennem is felforrt az ellenzéki kebel, oszt vissza útalványoztam a réz fokosommal az ütist.

Most mán csak azír is megmutatom, hogy hej, hogy jaji.

Nagy diadalmi érzelem kinozza jaz pártunkat.

Ha valami pecsovics működís nem zavarja meg a pénzügyi állapotot, hát akkor nem is fordítom viszsza sem a bundát, sem az köpönyeget.

Aszt én mondom *Mustos Isván*y.

A városi közgyűlésből.

— Jelenet. —

Na ez már mégis kitünő izé!

Még ilyen városi közgyűlést nem izéltem.

Hála az izének Budapesten izéltek a mamelukok. Kevesen voltunk.

A tanács tagjai közül is hibázott a sok izélopó.

Bordé tanácsos, *Dús Izé*; meg az *Izé* *Miska* nem volt jelen.

Tiszta volt a levegő. *Pap* János sápadt lett, mikor ráizéltem a szememmel; *Ragány* János főizé is izgett mozgott, mikor hozzá közelebb izéltem.

A nagyságos polgármester ur meg volt hülve és mindig izélt.

Én, mint afféle adófizető izé, kötelességemnek tartottam segíteni a polgármester úron és megkináltam izével.

Sal urnak izlett az izé és megint kért a bonybonybul.

Én oda nyujtottam az egész katulyát és a polgármester ur torkig izélte magát bonybonynya!

Szeretem az öreget, mert ő rajta legkevésbé lácczik a város zsirja.

Heczpáli Justh Sándor.

TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK.

Egy asszony panasza.

— Kérem aláson, ugy van az, hogy én egy «élvezetes» asszony vagyok, de az uram egy «czélszerületlen» firfi vót, oszt csinált egy olyan végrendelkezíst, hogy az én haszon élvezeti működésemmek víge van, mer a sógorom hun czirógat, hun meg ütöget, oszt semmiképpen sem akar néki állani a törvinnek; pedig a vóna a sorja, hogy ne háborgasson engem az én jogos élvezeti működésembé és akkor boldog leszen az életem folyása.

J Ö N.

Jön Károlyi Gábor a gróf,
Nem lesz akkor a szánkon sőróf,
Bármit rikácsol ő rólunk,
Beszédjébe «közbe szólunk.»

Mameluk.